

Giv drengene en chance - afskaf årgangstvangens alders-stavnsbånd fra 7. klasse

Allan Tarp, læreplansarkitekt ved MATHeCADEMY.net

Drengene er en mangelvare. Som faglært arbejdskraft, som IT-teknikere, som ingeniører, som læger, som lærere, ja overalt i uddannelsessystemet.

Men især mangler der drenge til de piger, der flytter til universitetsbyerne og lader drengene blive tilbage i udkantskommunerne. Med det resultat, at vi er ved at uddø, da fødselstallet er for lavt til at holde befolkningstallet konstant.

Ikke kun i Danmark, men i hele Europa, hvor fødselstallet er 1,5 barn per par, hvilket svarer til en halveringstid på 50 år. I den vestlige verden kan kun Nordamerika levere de 2,1 barn per par, der giver et stabilt befolkningstal. Nordamerika er desuden teknologiførende, og har ikke samme arbejdskraftsmangel som Europa, der oven i købet har stor ungdomsarbejdsledighed.

Hvorfor går det så galt i Europa? Svaret findes i skolen, vores vigtigste institution, som former os alle med sit store timetal. Desværre bruger Europa årgangstvang fra 7. klasse, godt for produktion af embedsmænd, men skidt for de unges identitetsarbejde.

Modsat tilbyder Nordamerika de unge en helt ny skoleform, highskolen. Her er lærerne specialuddannede til de unge, og underviser kun i ét fag, hjertefaget, for at støtte den unges identitetssøgen med høj faglighed.

Ved ankomsten bliver den unge budt velkommen med agtelse: 'Alle har et talent! Og i fællesskab skal vi nu afdække og udvikle dit personlige talent. Det sker med daglige lektier i selvvalgte praktiske eller boglige halvårsblokke sammen med en højt kvalificeret lærer, der giver dig ros for at have talent, eller for at have mod til at afprøve noget nyt og ukendt, for eksempel håndværk eller fremmedsprog.'

Den unge oplever nu en skoledag med 6 forskellige valghold, valgt efter interesse eller nysgerrighed. Og som erstattes af nye hold hvert halve år. Og med et løfte om godkendelse, hvis man opnår mindst 70% af de points, der gives for fremmøde, aflevering, delprøver mm.

Og med daglige selvvalgte halvårsblokke undgår den nordamerikanske skole tvangsklassens 11 veldokumenterede problemer: støj, mobning, fravær, bundkarakterer, snyd, druk, vikarer, ledermangel, privatskoler, drenge-mistrivsel og befolkningsnedgang.

Støj opstår naturligt, når unge tvinges til at deltage i aktiviteter, som de ikke selv ønsker, og som de ikke har mulighed for at undslippe i en årrække. Så når læreren hjælper dem med højt fravær, falder man let i snak med sine naboer. Og ønsker man at løse opgaven, er et hørevern ofte nødvendigt.

Mobning opstår ligeledes naturligt, når en gruppe unge tvinges til at være sammen hele dagen flere år i træk. Og som regel er naturen stærkere end selv de mest helhjertede strategier for antimobning.

Fravær er den naturlige konsekvens af tvang og manglende interesse og støj og mobning. Især da fravær ikke har konsekvenser på grund af skolens fastholdelsespolitik. Og et skoleskift hjælper ikke, da alle skoler bruger tvangsklasser. Men også i timen opstår fravær ved hyppigt skift til facebook og andre sociale medier på sin PC eller mobil.

Bundkarakterer er den naturlige konsekvens af tvang og manglende interesse og støj og mobning og fravær. Det naturlige ville være at tage klassen om, men det forhindrer skolernes årgangstvang.

Resultatet kan så aflæses ved folkeskolens afgangsprøver. Mange går slet ikke op, og i matematik skal man blot regne hvert sjette stykke rigtigt for at få bestå-karakteren 02.

Snyd er den naturlige konsekvens af tvang og manglende interesse og højt fravær. Stort set alle opgaver er løst og kan hurtigt downloades, eventuelt mod betaling. Man retter lidt i teksten, så hvad er der svært ved det? Og til eksamen findes online-grupper, der kan levere en løsning en time efter, at opgaven er stillet.

Druk er den naturlige konsekvens af, at det personlige talent visner i tvangsklasser, hvor identitetsarbejdet går i stå. Og den danske verdensrekord i ungdomsdruk kommer til fuld udfoldelse i gymnasiet og på universiteternes rusuger.

Vikarer er den naturlige konsekvens af, at nye lærere skal undervise klasser med støj, mobning, fravær, konstant facebook brug, bundkarakterer, snyd og generel mistrivsel. Hvis også læreren mistrives og måske mobbes, fører det let til øget sygefravær eller skift til et andet erhverv.

Ej heller er det morsomt at være leder på en skole med tvangsklassens mange problemer, og hvor lærere mister lysten til at undervise. Samtidig skal man også være leder for en hel anden skoleform, barneskolen, som heller ikke er problemfri. Ikke underligt, at sådanne dobbelte lederjob ofte er vanskelige at få besat.

Privatskoler er den naturlige flugt væk fra tvangsklasser, og hver femte unge benytter denne mulighed. Men ikke alle har råd, så denne løsning har en social slagside. Og årgangstvang forsvinder ikke nødvendigvis på privatskoler.

Især drenge mistrives, da de er to år efter piger i personlig udvikling. Da Sønderjylland var preussisk, blev de da også konfirmeret to år efter pigerne. At tvinge jævnaldrende piger og drenge til at være sammen dagligt i flere år i træk giver begge et så skævt billede af hinanden, at det får konsekvenser for fødselstallet.

Tvangsklasser blev indført ved den store skolereform i 1975. Før da blev de unge delt i en boglig og en praktisk linje efter 7. klasse. Denne model fungerer stadig fint i Tyskland, hvor mange delstater har en tredelt skole med en gymnasielinje og en reallinje og en fælleslinje. Med klar besked om, at passer man ikke sit arbejde, rykker man ned på næste niveau. Så Tyskland producerer både akademikere og faglærte på højt fagligt niveau.

Havde vi valgt den nordamerikanske highskole med dens selvvalgte halvårsblokke fra 7. klasse, ville alle de nuværende problemer være undgået. Men ved studenteroprøret i 1968 overtog marxisterne universiteterne, så i stedet valgtes den sovjetiske enhedsskole fra 1. til 10. klasse. Skolerne var derfor tvunget til at bruge tvangsklasser indtil reformen i 2014. For her optræder §25 a, som siger at 'Undervisningen kan organiseres i hold inden for den enkelte klasse og på tværs af klasser og klassetrin.' Så nu kan de enkelte kommuner oprette 4årige highskoler fra 7. klasse, så tvangsklassens problemer forsvinder.

Med kravet om 70% succes er der ikke tid til larm i timen, som typisk bruges til at lave lektier til næste dag, så man kan holde fri efter skoletid. Mobning forsvinder, for med seks forskellige hold dagligt og med nye hold hvert halve år er der ikke tid til at gå hinanden på nerverne. Fravær forsvinder, for så kan man ikke få hjælp til lektierne, og med en lav præstation bliver blokken ikke godkendt. Bundkarakterer forsvinder, da daglige lektier holder det faglige niveau ved lige. Snyd forsvinder, fordi karakteren baseres på mange forskellige faktorer. Druk begrænses for at kunne møde frisk og udhvilet mandag morgen. Vikarer forsvinder, da lærere stortrives ved kun at undervise i hjertefaget, ved at have eget lokale, ved at kunne rose alle unge, og ved at møde nye hold hvert halve år. Når både unge og lærere trives, er det en fornøjelse at være leder. Også skift til privatskoler ophører, da man skifter hold dagligt og hvert halve år. Drengene trives, da de kan vælge mellem praktiske og boglige hold, og være sammen med piger med samme interesse og fra andre aldersgrupper. Flere drenge går videre og følger med til universitetsbyerne, så fødselstallet kommer op på de 2,1 barn per par.

Og uden tvangsklasser kan skolens fag tilbydes i både praktisk og boglig sammenhæng. Således kan matematik også tilbydes på gymnasialt niveau, så drengene kan gå direkte videre og slutte som 22årige ingeniører. Og dermed levere den finansiering, der kan bevare velfærden og sænke skatteprocenten samtidig.

Afskaffelse af tvangsklasser fra 7. klasse er en fælleskommunal opgave. Derfor skal regionen på banen med en tværkommunal tænketank. Især da en skole, som støtter den unges identitetsarbejde med selvvalgte halvårsblokke, vil mindske tilgangen til sygehuse og psykiatri samt medføre vækst og udvikling i udkantskommunerne. Og dermed bidrage til at løse regionens kerneopgaver.